

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3495

гр. София, 14.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 14.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **3965** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166 от АПК, във вр. с чл. 217, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 11 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Производството по делото е образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К.-Д. срещу Заповед № РА-18-03/05.02.2020 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която, на основание чл. 57а, ал.1, т.1 от ЗУТ, е наредено на жалбоподателя [фирма], да премахне незаконосъобразно поставен „Рекламен елемент тип ветрило“, находящ се в северозападната част на ПИ с идентификатор 68134.610.380, м. „НПЗ Х. Д. - М.“, район П., СО.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед.

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, на основание чл. 217, ал.2 ЗУТ, поради което е разпределено за произнасяне от дежурен съдия.

Искането за спиране на предварителното изпълнение е мотивирано с това, че не са налице предпоставките на чл. 60 АПК за допускане на предварително изпълнение, тъй като се касае за временен обект, който е надлежно разрешен. Също така посочва, че заповедта е издадена две години след разрешаването и монтажа на обекта. Поради това няма да се засегне сериозно обществения интерес при спиране действието на заповедта, то решаването на спора по същество. Посочва, че предварителното премахване би довело до значителни щети за дружеството, изразяващи се в неустойки по предсрочно прекратяване на ползването му.

Искането за спиране е допустимо, тъй като е подадено от надлежна страна - адресат на заповедта по чл. 57а ЗУТ. Тъй като искането за спиране се разглежда от съда незабавно, препис от молбата не е изпращана на органа за становище.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, приложимата

разпоредба на чл. 217, ал. 1, т.11 ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, но съгл. ал. 2 от същата разпоредба, съдът може да постанови спирането му. За разлика от случаите по чл. 60 АПК, в които административният орган прави преценка за наличието на предпоставките, обуславящи допускането на предварително изпълнение на издадената от него заповед, при допуснато от закона предварително изпълнение законът презумира наличието на поне една от предпоставките по чл. 60 АПК, поради което спиране може да бъде постановено от съда, само ако съществува възможност изпълнението да причини значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. В тежест на жалбоподателя е да установи осъществяването на тези предпоставки. В този смисъл Определение № 870 от 22.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16436/2013 г. Определение № 9142 от 1.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 8082/2014 г.

Нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК налага извод, че искането за спиране изпълнението на акта следва да е мотивирано с реалната възможност за настъпване на имуществена или неимуществена вреда за жалбоподателя, която при условията на алтернативност може да е значителна или трудно поправима. Във всички случаи, частният интерес на жалбоподателя следва да е приоритетен и противопоставим на обществения интерес, поради което законодателят е предвидил предварително изпълнение на даден административен акт като изключение от принципа за суспензивен ефект на подадената жалба. Само ако прецени за доказано наличието на някоя от описаните в чл. 166, ал. 2 от АПК предпоставки, съдът може да спре изпълнението на невлезлия в сила административен акт. правилността или не на оспорената заповед, не могат да бъдат мотив за отказ за спиране или респективто спиране действието на заповедта.

В тежест на молителя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – обстоятелства, дотолкова значими, че да се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Молителят навежда аргументи свързани това, че заповедта се издава две години след монтажа на рекламното съоръжение, поради което след като до този момент не са настъпили вреди за обществото, едва ли ще настъпят такива до решаване на делото. Другият мотив за спиране за заповедта е свързан с настъпване на икономически вреди за дружеството, изразяващи се в загуби на средствата, вложени за проектиране и изработване на съоръжението, както и такива свързани с прекратяване на договора за ползването му, за което ще се дължат неустойки. По отношение на настъпването на имуществени вреди за дружеството, са представени доказателства, от които да се направи извод, че такива ще настъпят. От представените доказателства се установява, че безспорно с предварителното действие на заповедта, ще бъдат нарушени икономическите интереси на дружеството жалбоподател, и в значителна степен, т.е., настъпилите вреди ще бъдат значителни и трудно поправими.

В тази връзка съдът дължи преценка доколко значителния икономически интерес е противопоставим на обществения такъв, който винаги е с приоритет пред частния. Поради това, настоящият съдебен състав намира, че с предварителното изпълнение на

заповедта, ще се защитят съществени обществени и държавни интереси, които са с приоритет пред имуществените вреди на дружеството. Съдът счита, че икономическия интерес на дружеството не може да се противопостави на обществения такъв, тъй като в КА № 1/31.10.2019 г., въз основа на който е издадена заповедта, е посочено, че рекламното съоръжение е така поставено, че навлиза частично в уличната регулация на бул. Д. Н., както и засяга сервитута на контактна мрежа на Н., с което се пречат ползването на инфраструктурата. В този смисъл, рекламното съоръжение от една страна създава предпоставки за ПТП, навлизайки над уличната регулация, а от друга страна възпрепятства трето лице да ползва своята инфраструктура. В този смисъл засегнатия частен интерес, не може да се противопостави на обществения такъв, поради което и искането следва да бъде оставено без уважение. Дали констатираното в КА е правилно или не е въпрос по същество на оспорването и не засяга произнасянето по искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Мотивите свързани с пречките за изпълнение на заповедта с оглед извънредното положение в страната, съдът не следва да обсъжда, тъй като към момента на произнасяне по искането, извънредното положение е отменено и не са налице пречки за изпълнение на заповедта.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. К.-Д., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РА-18-03/05.02.2020 г., издадена от главния архитект на Столична община, с която, на основание чл. 57а, ал.1, т.1 от ЗУТ, е наредено на жалбоподателя [фирма], да премахне незаконосъобразно поставен „Рекламен елемент тип ветрило“, находящ се в северозападната част на ПИ с идентификатор 68134.610.380, м. „НПЗ Х. Д. - М.“, район П., СО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: